

Arrest

**nr. 153 732 van 30 september 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 september 2015.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker in het kader van zijn huidige derde asielaanvraag de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De commissaris-generaal stelt o.a. vast dat (i) verzoeker meermaals geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingen om te verschijnen voor een bijkomend gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal,

zonder hiervoor een geldige reden te geven, wat wijst op een zekere desinteresse in het verdere verloop van zijn asielprocedure, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering de Bengaalse nationaliteit niet te hebben en evenmin aan zijn bewering niet officieel geadopteerd te zijn, en (iii) zijn verklaringen omtrent zijn problemen met de broers van zijn adoptievader en de valse moordzaak die dezen tegen hem zouden hebben ingediend ongeloofwaardig zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het herhalen van en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verzoekers verwijzing naar welbepaalde rechtsleer en rechtspraak aangaande (zogenaamde) omissies is ter zake niet dienstig of relevant. Immers, in casu hebben de vastgestelde incoherenties geen betrekking op het tijdens het ene gehoor wel en andere gehoor niet vermelden van welbepaalde omstandigheden, doch wel op het tijdens de verschillende gehoren afleggen van uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen/versies omtrent diezelfde bepaalde omstandigheden, met name het al dan niet hebben van de Bengaalse nationaliteit. Ook thans in zijn verzoekschrift is verzoeker hieromtrent contradictoir door enerzijds in de hoofding te vermelden "De heer M.H., geboren te Bangladesh d.d. 9 juni 1989, van Bengaalse nationaliteit (...)" te zijn en anderzijds te beweren staatloos te zijn. Eerder in een schrijven van zijn vorig advocaat aan de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 11 augustus 2014 wordt eveneens gewag gemaakt van verzoekers "Bengaalse nationaliteit" (Administratief dossier, stuk 31, map documenten, 'brief advocaat België'). Ook in zijn verzoekschrift bij de Raad tegen de weigeringsbeslissing genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag gaf verzoeker uitdrukkelijk aan de "nationaliteit Bangladesh" te hebben (AD, 1e A.A., stuk A, verzoekschrift d.d. 28 maart 2012).

Verzoekers argument telkens bij zijn asielaanvragen vermeld te hebben (uit Bangladesh afkomstig, doch) staatloos te zijn, vindt geen steun in het administratief dossier. Integendeel, verzoeker gaf, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, bij zijn huidige aanvraag, alsook bij zijn twee vorige asielaanvragen, op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds uitdrukkelijk aan de Bengaalse nationaliteit te hebben (AD, 3e A.A.: stukken 33, 34 en 35; 2e A.A.: 'verklaring' d.d. 26 juli 2012, 'Inschrijving NL PSN 6746729' en bijlage 26; 1e A.A.: 'vragenlijst' d.d. 26 januari 2011, 'verklaring' d.d. 26 januari 2011, en bijlage 26 van 31 december 2010.) Verzoeker gaf tijdens en doorheen zijn drie asielaanvragen, zowel tijdens zijn interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken als in zijn communicatie met de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, zoals o.a. bij het meedelen van een woonplaatskeuze, voortdurend aan de Bengaalse nationaliteit te hebben, en ondertekende die verklaringen (voor akkoord) waarmee hij bevestigde dat die verklaringen omtrent zijn nationaliteit juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Hij maakte geen gewag van het feit en liet nergens (uitdrukkelijk) noteren staatloze te zijn. Verzoekers huidige blote bewering dat "de persoon op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat verzoekende partij dat dan maar moest uitleggen op het CGVS, maar dat het voor de registratie makkelijker zou zijn om Bangladesh aan te duiden", is allerminst ernstig en kan niet worden aanvaard, en dit verklaart, noch rechtvaardigt bovendien hoe dan ook geenszins waarom hijzelf in zijn schriftelijke communicatie naar de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal toe, zoals o.a. bij de aangifte van zijn (gewijzigde) woonplaatskeuze, telkens uitdrukkelijk verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben, verklaringen die hij steeds ondertekende waarmee hij aangaf dat deze juist en waarachtig zijn (zie o.a. AD, 3e A.A., stuk 18, en 1e A.A., 'adreswijziging' d.d. 10 juni 2011).

Verzoeker oppert zeer algemeen wel degelijk een geloofwaardig relaas te hebben, doch hij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de bestreden beslissing omtrent zijn verklaarde problemen wordt vastgesteld, en onderneemt hiertoe zelfs geen (ernstige) poging.

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas, te ontkrachten.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Bangladesh, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Bangladesh sprake is

van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen (concrete) elementen bij die deze vaststelling weerleggen. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 september 2015, voert verzoekende partij aan dat zij geen nationaliteit heeft en wijst zij er op dat zij nooit in het bezit is geweest van een identiteitskaart. Zij preciseert dat zij slechts tot 2003/2004 naar school is geweest en de invoering van de identiteitskaart pas van later is. Voor het overige verwijst zij naar het verzoekschrift.

Betreffende verzoekende partij haar betoog geen nationaliteit te hebben, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: *“Verzoekers verwijzing naar welbepaalde rechtsleer en rechtspraak aangaande (zogenaamde) omissies is ter zake niet dienstig of relevant. Immers, in casu hebben de vastgestelde incoherenties geen betrekking op het tijdens het ene gehoor wel en andere gehoor niet vermelden van welbepaalde omstandigheden, doch wel op het tijdens de verschillende gehoren afleggen van uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen/versies omtrent diezelfde bepaalde omstandigheden, met name het al dan niet hebben van de Bengaalse nationaliteit. Ook thans in zijn verzoekschrift is verzoeker hieromtrent contradictoir door enerzijds in de hoofding te vermelden “De heer M.H., geboren te Bangladesh d.d. 9 juni 1989, van Bengaalse nationaliteit (...)” te zijn en anderzijds te beweren staatloos te zijn. Eerder in een schrijven van zijn vorig advocaat aan de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 11 augustus 2014 wordt eveneens gewag gemaakt van verzoekers “Bengaalse nationaliteit” (Administratief dossier, stuk 31, map documenten, ‘brief advocaat België’). Ook in zijn verzoekschrift bij de Raad tegen de weigeringsbeslissing genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag gaf verzoeker uitdrukkelijk aan de “nationaliteit Bangladesh” te hebben (AD, 1e A.A., stuk A, verzoekschrift d.d. 28 maart 2012).*

Verzoekers argument telkens bij zijn asielaanvragen vermeld te hebben (uit Bangladesh afkomstig, doch) staatloos te zijn, vindt geen steun in het administratief dossier. Integendeel, verzoeker gaf, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, bij zijn huidige aanvraag, alsook bij zijn twee vorige asielaanvragen, op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds uitdrukkelijk aan de Bengaalse nationaliteit te hebben (AD, 3e A.A.: stukken 33, 34 en 35; 2e A.A.: 'verklaring' d.d. 26 juli 2012, 'Inschrijving NL PSN 6746729' en bijlage 26; 1e A.A.: 'vragenlijst' d.d. 26 januari 2011, 'verklaring' d.d. 26 januari 2011, en bijlage 26 van 31 december 2010.) Verzoeker gaf tijdens en doorheen zijn drie asielaanvragen, zowel tijdens zijn interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken als in zijn communicatie met de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, zoals o.a. bij het meedelen van een woonplaatskeuze, voortdurend aan de Bengaalse nationaliteit te hebben, en ondertekende die verklaringen (voor akkoord) waarmee hij bevestigde dat die verklaringen omtrent zijn nationaliteit juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Hij maakte geen gewag van het feit en liet nergens (uitdrukkelijk) noteren staatloze te zijn. Verzoekers huidige blote bewering dat "de persoon op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat verzoekende partij dat dan maar moest uitleggen op het CGVS, maar dat het voor de registratie makkelijker zou zijn om Bangladesh aan te duiden", is allerminst ernstig en kan niet worden aanvaard, en dit verklaart, noch rechtvaardigt bovendien hoe dan ook geenszins waarom hijzelf in zijn schriftelijke communicatie naar de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal toe, zoals o.a. bij de aangifte van zijn (gewijzigde) woonplaatskeuze, telkens uitdrukkelijk verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben, verklaringen die hij steeds ondertekende waarmee hij aangaf dat deze juist en waarachtig zijn (zie o.a. AD, 3e A.A., stuk 18, en 1e A.A., 'adreswijziging' d.d. 10 juni 2011)."

Verzoekende partij werpt geen ander licht op het voorgaande. Haar algemene bewering nooit in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart doet geen afbreuk aan, en verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de beschikking en in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar verklaring geen nationaliteit te hebben wordt vastgesteld.

Verzoekende partij verwijst voor het overige naar haar verzoekschrift, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 2 september 2015 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS